

Pekka Ervast.

(In memoriam).

*Tulit, mies merentakainen,
palasit omalle maalle
seliltä sekaisten merten,
aalloilta avarammilta,
paistavamman päivän alta,
lehdosta suvisen lemmen,
kentiltä kesän ikuisen.*

*Kävit, tietäjä, perillä,
tuon on haaveesi haussa,
oudon ongelman jälillä.
Sillä sait sanoman täällä,
läksyn ennen lähtöäsi,
vaatimuksen vain totella,
tulla sinne tutkintoihin,
suorittamaan suuret kurssit
edessä etevämpäsi.
Tapasit, kenet tapasit,
kohdannut liet kohtalosi?*

*Sitten kiiruhdit kotihin,
sylihin tään synnyinmaasi
pyrit pyytäen takaisin
keskelle kevättä Suomen,
Pohjolan valon pövelle,
oman luontomme lumoihin.*

*Polttihan koti-ikävä,
veri suonissa vetävi,
käskee mieli kääntymähän
kohti jo kotoista merta,
rakkahia rantojamme;
kuuluu rinnan selvä kuiske,
sydän laulaa lakkaamatta:*

*Oma maa on onnenmaasi,
oma kansa kallehimpas,
Suomen kohtalo — Sinunkin:
Täällä on elämäntyösi,
nuoruushaaveesi ihanat,
nähty oot jo täyttymässä
miehenmietteesi vakavat.
Täällä kylvös on itänyt,
tullut siemen siunatuksi,
tehty on totinen touko,
perattu Jumalan pelto,
vierty kaski Kaikki-Vallan.*

*Keralla keväisen viestin,
muuttolintujen mukana
lensit jo levähtämättä,
saavuit saattaen iloa,
siivilläsi siunausta,
kalleimpänä kaivattuna,
vertaisena veljenämme,
ikävöitynä isänä.*

*Nyt on kallis kaatuneena,
paareilla parahin meistä!
Kaikuu harras hautalaulu,
haastaa vieno itkuvirsi
kaunehinta kaipausta,
hiljaista kipua rinnan,
polttaa poven ikävän,
outoa tät' orpoutta.*

*Tää on päätös purkamaton,
jumalissa juoni tehty:
Ei ole ihminen ikuinen!
Kaikki muuttaa muotoansa,
kaatuu myöskin kaikkein suurin,
siirtyvi sijoilta näiltä.*

*Elämä yksin on ikuinen,
elon virta chtymätön!*

*Mutta on sinulle onni,
mainion tää matkan päätös
olla oikein nyt perillä
kodissasi korkeassa,
levätä levon jo tullen,
iltapuhteesta iloita
siellä turvassa tutussa,
kauneuden kartanoissa.*

*Veli on kuolema sinulle,
ylin ehkä ystäväsi
tuonelan totinen herra,
kalman valtiias vakava.
Saat nyt katsoa läheltä,
tutustua tuttavaasi,
nähdä katseensa kajossa
oman itsesi ikuisen,
tuon on hyisestä hymystä
saada vastaus salaisin,
ystävyydestä ylevän
elon ongelmat osata.*

*Tuttu tuonela sinulle,
tutut maisemat manalan.
Tielt' et eksy, tietäväinen,
sorru, viisas, virvasoihin:
Tieto näyttää tietä sulle,
voima päästää pälkähästä.
Vastaan peikkoja, piruja,
hirmuisia hirviöitä
sulla on peloton mieli,
rakastava rauhan merkki;
vaivan paikoissa pahoissa
myötätunto on pelastus,*

*syli auki syylliselle,
kädenanto kärsivälle,
oiva kurjalle opetus,
rauha, siunaus rajaton.*

*Siis myös siunaus Sinulle!
Tää on toivomus totinen,
uskomme vakava, harras:
Ystävyys yli käy kuolon,
ei sill' esteitä edessä,
tunne rakkaus ei rajoja.*

*Siksi päästen sinne puolen
siirryit meitä vain lähemmäs.*